

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 19 czerwca 2013 r.

ZW/0714/392/2013

*Przebieg - do historii pisać - do dyskusji
przed sformułowaniem jakieś opinii
dotyczy w tej kwestii
konkretnie o
TFO*

Pani
Joanna MUCHA
Minister Sportu i Turystyki

*aneta
21.06.2013*

Szanowna Pani Minister,

w imieniu Zarządu Związku Województw RP, uprzejmie przekazuje
Stanowisko Konwentu Marszałków Województw RP, z dnia 06 czerwca 2013 r.,
w sprawie projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu
Gwarancyjnym.

p. dyr. Maspiotkowski

Z poważaniem,

Jacek Protas

Prezes Zarządu
Związku Województw RP

SEKRETARIAT MINISTRA
dnia 21. CZE. 2013
Nr 39602

DEPARTAMENT TURYSTYKI
dnia 21. 06. 2013
Nr 39602

STANOWISKO

KONWENTU MARSZAŁKÓW WOJEWÓDZTW RP

z dnia 6 czerwca 2013 r.

w sprawie projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym

Konwent Marszałków Województw RP jako rozszerzenie stanowiska podjętego 18 października 2012 r. w sprawie projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym oraz w nawiązaniu do przesłanego przez Ministerstwo Sportu i Turystyki projektu założeń do projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym, stwierdza, co następuje.

Konwent Marszałków Województw RP popiera ideę utworzenia Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego jako uzupełnienia obecnego systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, który miałby na celu pełną realizację przepisu art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych. Jednakże, zdaniem Konwentu, propozycja Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego przedstawiona przez Ministerstwo Sportu i Turystyki wymaga w pewnym zakresie dokonania zmian oraz doprecyzowania niektórych kwestii.

Fundusz powinien stanowić wraz z umową gwarancji/umową ubezpieczenia system mieszany (zabezpieczenie poprzez umowę gwarancji/umowę ubezpieczenia oraz Fundusz). Zdaniem Konwentu Marszałków Województw RP po osiągnięciu odpowiednich wpływów do Funduszu, jeżeli nie byłoby konieczności dokonywania wypłat, przedstawione w projekcie założenia wysokości składek do Funduszu, powinny zostać obniżone. Biorąc pod uwagę dotychczasowe przypadki niewypłacalności, wydaje się, że kwota w wysokości ok. 20 mln zł byłaby wystarczająca na pokrycie kosztów sprowadzania klientów do kraju i dokonanie zwrotów wpłat wniesionych przez klientów. Ponadto w związku z ogłoszeniem 29 kwietnia 2013 r. nowych rozporządzeń Ministra Finansów podwyższających sumy gwarancji, nie ma konieczności długotrwałego pobierania tak wysokich składek, których koszty ponosi klient oraz ciągłego zwiększania wpływów. Wysokości stawek mogłyby być regulowane sytuacją na rynku turystycznym, tj. w zależności od liczby niewypłacalności organizatorów turystyki i pośredników turystycznych oraz związanych z nimi wypłat.

Konwent Marszałków Województw RP uważa, że Turystyczny Fundusz Gwarancyjny, jako podmiot z osobowością prawną, powinien przejąć wszystkie zadania związane z niewypłacalnością organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, realizowane dotychczas przez marszałków województw, przede wszystkim dotyczące organizacji powrotów klientów do kraju oraz związane z dokonywaniem zwrotów wniesionych wpłat. Zadania te powinny zostać jednoznacznie określone w przepisach. Turystyczny Fundusz Gwarancyjny może otrzymywać od Marszałków Województw pisemne upoważnienie do wydawania dyspozycji wypłaty zaliczki na pokrycie kosztów powrotu klientów do kraju oraz do występowania na rzecz klientów w sprawach wypłat środków z tytułu umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej lub umowy ubezpieczenia, na zasadach określonych w treści tych umów (na podstawie art. 5 ust. 4 i 5 ustawy o usługach turystycznych). Po stronie urzędów marszałkowskich powinny pozostać jedynie zadania związane z prowadzeniem rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, w tym kontrole podmiotów, jednak niezbędne jest wyposażenie marszałków w odpowiednie narzędzia kontrolne oraz środki finansowe na realizację tych zadań.

Zdaniem Konwentu Marszałków Województw RP celem powołania Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego jest skonstruowanie systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki

i pośredników turystycznych w taki sposób, aby doprowadzić do usprawnienia procesu uruchamiania środków na opłacenie kosztów powrotów klientów do kraju oraz uproszczenia zasad ubiegania się przez klientów o należne zwroty

W założeniach przyjęto, że marszałek województwa jako beneficjent podstawowych zabezpieczeń, będzie uruchamiał środki finansowe z tych zabezpieczeń w porozumieniu z Funduszem. Oznacza to, że Fundusz będzie przekazywał marszałkom województw m.in. informacje jaka wysokość środków finansowych będzie niezbędna na zabezpieczenie realizacji tego zadania, tj. na sprowadzenie klientów. Może to oznaczać, że marszałkowie nie będą mogli zażądać od gwaranta wypłaty z gwarancji dopóty, dopóki Fundusz nie poinformuje ich o wysokości środków finansowych niezbędnych na zabezpieczenie opłacenia powrotu klientów do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu. W praktyce informacja o wysokości tych środków będzie szacunkowa. Jeśli będzie niedoszacowana, marszałkowie nie będą mogli ponownie w porozumieniu z Funduszem wystąpić z żądaniem do gwaranta o wypłatę kolejnej zaliczki. Jeśli informacja z Funduszu o wysokości niezbędnych środków finansowych będzie przeszacowana, to brak jest określenia: co i w jakim trybie Fundusz ma uczynić ze środkami, które pobral na opłacenie powrotu klientów, a których nie wydał. Tymczasem marszałkowie są zobowiązani do przedstawienia gwarantowi pisemnego rozliczenia otrzymanej zaliczki w terminie 60 dni od dnia otrzymania wypłaty, pod rygorem obowiązku jej zwrotu. Powyższe powinno zostać doprecyzowane w treści umów gwarancji, tj. w rozporządzeniu Ministra Sportu i Turystyki w sprawie wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów, wymaganych w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

W opinii Konwentu Marszałków Województw RP ~~w projekcie brak jest założeń i informacji na temat gospodarki finansowej Funduszu, m.in. jak zarządzane będą środki finansowe nie wydane na potrzeby sprowadzenia klientów upadłych biur turystycznych do kraju. W projekcie brak jest obowiązku rozliczania się przez Fundusz z otrzymanej zaliczki. Brak jest również mechanizmów regulujących funkcjonowanie „funduszy własnych”.~~

Zdaniem Konwentu Marszałków Województwa RP w przypadku powzięcia informacji o niewypłacalności organizatora turystyki i pośrednika turystycznego, rola marszałka województwa powinna polegać na zawiadomieniu Funduszu i złożeniu wniosku o wypłatę do ubezpieczyciela ze wskazaniem konta bankowego Funduszu, na które gwarant będzie obowiązany przelać środki finansowe na opłacenie kosztów sprowadzenia klientów do kraju. Powyższe znacznie przyspieszy działania i pozwoli uniknąć sytuacji, w której Fundusz będzie przekazywał marszałkowi m.in. informacje, w jakiej wysokości środki finansowe będą niezbędne do zabezpieczenia realizacji tego zadania. Marszałek województwa nie będzie zobligowany do oczekiwania na informację od Funduszu o wysokości środków finansowych niezbędnych do zabezpieczenia opłacenia powrotu klientów, aby złożyć wniosek do gwaranta o wypłatę środków z gwarancji.

Konwent Marszałków Województw RP zwraca uwagę na brak jednoznacznego rozstrzygnięcia dotyczącego terminu wypłaty klientowi środków z gwarancji.

W projekcie założeń przyjęto, że właściwy marszałek województwa będzie składał do Funduszu wniosek o wypłatę środków z systemu uzupełniającego niezwłocznie po otrzymaniu od instytucji finansowej, która udzieliła podstawowego zabezpieczenia informacji nt. rozliczenia środków z tego zabezpieczenia. Zarazem należy zauważyć, że wskazano, iż fundusz będzie realizował zadania związane z funkcjonowaniem systemu uzupełniającego w ramach systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. Projekt ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym razem z ustawą o usługach turystycznych będzie tworzyć jednolite, spójne procedury dla klientów przedsiębiorców. Oznacza to, że istniejąca w pierwszym filarze procedura zbierania roszczeń od klientów pozostanie bez zmian.

W związku z powyższym wydaje się, że rozliczenie środków z gwarancji będzie nadal oparte na zasadzie, że każdy klient otrzymuje z gwarancji proporcjonalnie tyle samo i to po upływie terminu na składanie roszczeń. Konwent Marszałków Województw RP proponuje kierowanie się zasadą według

kolejności wpływu zgłoszeń poszkodowanych klientów. Zwroty ze środków z umów gwarancji byłyby realizowane przez gwaranta na bieżąco (np. w terminie 60 dni od dnia wpływu zgłoszenia), aż do wyczerpania sumy gwarancji. Kolejne roszczenia byłyby pokrywane ze środków Funduszu. Szacunkowa kwota na zaspokojenie roszczeń byłaby przekazana na rachunek bankowy gwaranta, który dokonywałby wypłat bezpośrednio na konta klientów. Nadwyżka przekazanej kwoty wraz ze stosownym rozliczeniem byłaby zwracana do Funduszu.

Zdaniem Konwentu Marszałków Województw RP konieczne byłoby dokonanie zmian dotyczących realizowania wypłat przez gwaranta także w rozporządzeniu Ministra Sportu i Turystyki. W powyższej sytuacji niezasadne jest dokonywanie wyliczeń kwot zwrotu przez gwaranta i przekazywanie tych marszałkowi województwa, a następnie dokonywanie wypłat dopiero po otrzymaniu dyspozycji wypłaty. Gwarant powinien ponosić odpowiedzialność za wyliczenie kwot roszczeń bez potrzeby zatwierdzenia przez beneficjenta – marszałka województwa.

Ponadto w projekcie założeń przyjęto, że środki zgromadzone w systemie uzupełniającym będą mogły być przekazywane na rachunek właściwego marszałka województwa lub rachunek klienta bądź też innego podmiotu, jeżeli przekazanie środków na rachunek tego podmiotu umożliwi opłacenie kosztów zapewnienia powrotu klienta z imprezy turystycznej. W opinii Konwentu Marszałków Województw RP nie ma żadnego powodu, dla którego środki z Funduszu miałyby być przekazywane na rachunek właściwego marszałka. Środki te powinny być wypłacane bezpośrednio na rachunek podmiotu realizującego powroty lub klientów w sytuacji zwrotu wpłat wniesionych (roszczenia).

Konwent Marszałków Województw RP zwraca uwagę na konieczność określenia zasad i trybu kontroli przedsiębiorców prowadzonych przez pracowników urzędów marszałkowskich. Zasadnym jest, aby obowiązek kontroli w zakresie poprawności odprowadzania składek do Funduszu spoczywał w całości na Funduszu.

Projekt założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym, zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw turystyki, do wydania m.in. rozporządzenia w sprawie trybu i zasad kontroli przedsiębiorców w zakresie sprawdzenia realizacji obowiązku płacenia składek do Funduszu. Zasadne jest, aby obowiązek kontroli spoczywał w całości na Funduszu. Zapewniłoby to jasność kompetencji i pełną odpowiedzialność Funduszu za nie wywiązanie się ze swoich obowiązków, tj. ściągnięcia obywateli polskich będących klientami biur przebywającymi za granicą.

Reasumując, zdaniem Konwentu Marszałków Województw RP, celem powołania Funduszu powinno być skonstruowanie takiego systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, który uprości zasady ubiegania się przez klientów o należne zwroty oraz usprawni proces uruchamiania środków na opłacenie kosztów powrotów klientów do kraju. Nie jest zasadne tworzenie nowej instytucji, która nie ma jednoznacznie określonych kompetencji oraz odpowiedzialności i funkcjonuje obok uprawnień marszałków województw. W tym stanie rzeczy powstanie Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego z osobowością prawną zasadne jest tylko wtedy, jeżeli przejmie on wszystkie zadania związane z niewypłacalnością organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, realizowane dotychczas przez marszałków województw.

Przewodniczący
Konwentu Marszałków Województw RP

Jarosław Zygmunt Dwojański

Augustów, 6 czerwca 2013 r.